

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Westphalia Sancta, Beata Et Pia, Sive Vitæ Eorum Qui sua sanctitate et piis exemplis Westphalias illustrârunt

Complectens eorum vitas, qui certò aut verisimiliter Natione Westphali
reperiuntur cum titulo Sancti aut Beati

Strunck, Michael

Neuhusii, 1715

B. Petrus ex Ordine Canoniorum Regularium S. Augustini Praepositus
Monasterii in Arolsen

urn:nbn:de:hbz:466:1-28481

à B. Godefrido felicibus auspiciis cœptum erat, manum extremam addidit; fuitq; prim^o, qui ibidem cum titulo & auctoritate Præpositi religiosis cæteris præfideret. Inde Capenbergam revocatus, post S. Norbertum & ejus Successorem Magistrum Ottonem primum, tertius ipse ejusdem Ecclesiæ præposituram summâ sanctitate administravit, tandemq; circiter post 18 regiminis sui annos beatissimo fine vitam clausit anno 1172 die 23 Februarii. Sacra illius ossa in choro superiore templi Capenbergensis ad exuvias B. Godefridi apposita sunt, ubi in hodiernum diem habentur in veneratione.

B. PETRUS

Ex Ordine Canonorum

Regularium S. Augustini Præpositus
in Arolsen.

Refertur cum titulo Beati à Wernero Rolewinck l. 3. de moribus Westphal. c. 8. & in Martyrolog. Germanico Petri Canisii ad diem 19 Decembris. Vita ejus desumpta est ex Magno Speculo Exemplor. distinct. 3. exemp. 49. & ex Speculo P. Ioannis Major, tit. inobedientia, exemp. 3. ubi vetustus author ita de illo loquitur: In provincia,

R 3

vincia,

vincia, quæ Saxonia vocatur, in territorio civitatis Paderbornensis exstat cœnobium sanctimonialium Aroldisse nuncupatum &c. *in contextu historiae sepe beatum nominat. Arol- da (vulgo Aroldesen) nunc Comitum Waldecensium sedes, sita est in Diœcesi Paderana. Comites olim fuerunt advocati ejusdem Diœcesis : quod tamen jus Bernardus 2us Episc. 300 Marcis ex- aminati argenti redemit à Comite Widekindo Anno 1189. Cœnobium Aroldense dicitur fuisse monialium S. Augustini, estq. superiore seculo inter illas religionis novitates penitus eversum. Quamnam ejus origo, quis author conditorve fuerit, non licuit comperire. Certum est illud jam existisse ante annum 1287, uti constat ex diplomate Ottonis Episcopi to. 2. Annalium Paderborn. ad hunc annum, cujus hoc est initium : Otto Dei gratia Paderb. Ecclesiæ Episcopus dilectis in Christo, de Gerden, de Wilbadissen, de Aroldisse Sanctimonialium piis, nec non universis Ecclesiarum Rectoribus &c.*

Nulla pene virtus erat, quæ in B. Petro non elucesceret. Inter alias tamen non parùm eminebat singularis amor ac devotio erga Deiparam Virginem, quam post Deum peculiari affectu animi venerabatur ut matrem filius, ut cliens advocatam. Hujus honori frequen-

quenter litabat ad aram, hanc in omni necessitate adhibebat patronam, ab hac, ut sibi à præfidiis esset, continuis precibus lachrymisq; flagitabat: imò si vel sola Mariani nominis appellatio fieret, etiam inclinato capite & genibus nonnihil incurvatis Magnæ huic matri honorē exhibebat. Tandem ubi mortem vicinam nuntiabat febris ultima, maioribus adhuc igniculis sese hic amor ac fiducia prodidit. Tunc ille Salutationem, quam vocant Angelicam, assiduè suā linguā volvere, tunc à Domina ac matre sua auxilium extremum poscere, tunc precibus ardentissimis sollicitare, clientem ne suum deserat; tempus esse, quo salutis suæ jactetur alea; veniat modò, veniat in occursum sui servuli, & extremum confictantem ab hostium pessimorum defendat insultibus. Nec defuit orantis desiderio mater invocata, quippe quæ [a] adeò *cor tenerum habet, ut non possit miseriam scire, & non subvenire.* Paucis ante obitum diebus jubet Petrus Priorissam cum Virginibus quibusdam ad se vocari, easq; lupremis vocibus allocutus: „Ecce, inquit, *ego ingredior viam universæ carnis:* & quanquam pro mea parvitute illud semper mihi curæ duxerim, ut

R 4

„su-

[a] Richard. à S. Victore.

„supremo Numini conscientiam ab omni vi
 „tiorum lue puram exhiberem ; tamen quia
 „Scriptura teste : *nescit homo utrum odio an a-*
 „*more dignus sit* , districti Judicis sententiam
 „reformido ; scio unde veniam ; quid me fu-
 „turum , nescio : hoc uno aduc consolor ti-
 „morem meum , quòd Beatissimam Virginem
 „Mariam præcipua post Deum veneratione
 „semper prosecutus sim. Hæc , mihi credite
 „die crastina me qualemcunque servum ma-
 „terna visitatione sua dignabitur impertire
 „circa horam sextam : neque tunc diffido
 „fore ut ejus adjutrice dexterâ tandem eripi-
 „ar ab ergastulo mundi hujus , atque ad deli-
 „cias cœlestis Paradisi lætus introducar
 „Quod enim meis me viribus consequi non
 „posse video , ejus patrocínio facilius even-
 „turum non despero. Vos ergo domum hanc
 „ab omni pulvere confestim emundate , men-
 „sam ac sedilia componite odores & suffitus
 „optimos præparate : cùmq; ego sub adven-
 „tum magnæ hujus Dominæ festivis vocibus
 „intonare cœpero versiculum illum : [b] *Te*
 „*cœli Reginam &c.* vos cum Sororibus reliquis
 „huc

[b] *Versiculus iste legitur in antiquis Missalibus
 festo Assumptionis B. M. V. in sequentia , ut vocantur
 ante Evangelium.*

„huc congregatis modulantem subsequami-
 „ni, & quod reliquum hymni est, ad finem us-
 „que concentu vestro extrahitote. Facile
 his dictis fidem adhibebant Priorissa & Soro-
 res cæteræ; jamq; intentæ erant, ut in adven-
 tum tantæ Matris adornarent omnia : qua-
 rum sedulitatem irridens Theodoricus Fra-
 ter Laicus, qui ægrotanti post tergum assiste-
 bat : *Hem ! inquebat tacitus intra se, quàm*
nimis credulum cerebrumq; persuaderi est istud fœ-
minarum genus ? Bonus ille vir inter vita mor-
tisq; confinia constitutus non nihil exerrat à suis
sensibus : & ille statim, quidquid delirat ager, non
aliter amplectuntur, quàm si aliquid è Sybillarum
foliis sibi recitatum foret. Talia cogitanti ut
 errorem eximeret Beatus Præbyter (jam e-
 nim, quid arcani Frater iste voveret, nescio
 quo afflatu Numinis odoratus fuerat) caput
 è lecto surrigit, facièq; post tergum recutva-
 ta : *adésne hic*, inquit, *Frater Theodorice ?*
cúmque ille respondisset, adsum Domine : Acce-
de, ait, huc ad me, manibúsque meis dexteram tu-
amingere. Quâ apprehensâ compressâq; :
Frater mi, inquebat, non minùs verum est, quod
ante prolocutus sum, quàm quòd manum tuam
manibus nunc meis teneam, digitisq; meis digitos
nunc tuos stringam ; scio quid dixerim : nondum

eo redacta res est, ut me à sensibus alienū putes. Di
 ci vix potest, quantus ad hæc verba Theodo- in
 ricum stupor, quæ gratulatio Virginum Deo me
 sacrarum mentes inceserit. Neque enim hu
 ambigere jam ampliùs poterant, vaticinium tab
 esse, quod à Beato Sacerdote tam disertè ac cer
 signanter assertum erat. Itaque expeditio inc
 repentè rebus omnibus, quæ imperatæ fue int
 rant, die postero ad moribundum certatim vil
 advolant, præstolaturæ quid favoris & gratia spo
 Beatissima cœli Domina servo suo præstitura lita
 esset. Et ecce, rem visu miram! ut primū ru
 sol adduxerat horam ab eo præsignatam, ad cla
 est supernis devoluta sedibus Magna Domi qu
 na: & Petrus ad se venientem conspicatus reb
 amcœnâ facie manibûsq; & oculis in cœlum tua
 sublevatis cantare incipit: *Te cœli Reginam ha* ino
plebecula piis concelebrat mentibus. Succedunt ren
 mox pleno choro Virgines congregatæ tec
 quarum animos ad præsentiam Reginæ Vir ve
 ginis (etiamsi nulli, præterquam soli Petro tar
 conspicuam se dedisset) ita perculit sacer qui re
 dam horror, ut virtutem aliquam superiorem cu
 de cœlis in se delapsam esse facile persentire de
 cerent. Interea vir Beatus velut in agone ex
 tra se ipsum positus de futuro cœnobii statu ad
 de gloria sibi in cœlis præparata, rebûsq; aliis di
 multa

multa secretò didicit. Et jam omnium oculi in unū converſi avidiſſimè expectabant momentum illud, quo tam pia anima à vinculis humanæ carnis exſoluta, ſuccollante, ut putabant, Angelorum cœtu in cœlum deducenda eſſet. Verùm ô judicia Dei! quàm incomprehenſa eſtis, & nunquam humano intellectui ſatis pervia! Inter ipſa Marianæ viſionis ac viſitationis gaudia repente conſpectus eſt revocata in mœrorem facie inſolitæ cujuſdam anxietatis indicia prodere, erumpénſq; in acerbos gemitus: *Heu mihi*, exclamabat, *ô piſſima ac benigniſſima Domina! ut quid in hac lacrymarum valle tuum hodie adhuc relinquis ſervulum? Dulciſſimam præſentiam tuam tantis deſideratam votis, obtentam lacrymis indulſiſti mihi; & adhuc arcebis me ab acceſſu perennis gloriæ, ad quam anhelò? Domina piſſima, tecum volo, tecum volo, ne derelinquas me!* Sollebantur in fletu ora omniū, præſertim quòd tam frequenter ac lamentabiliter audirent repetentem hæc verba: *Domina piſſima, tecum volo, tecum volo; ne derelinquas me!* Tandem è difficili luſta ad ſe reverſus, cùm deſaſato corpore nonnihil conquieſſet, acceptâ ad detergendâ faucium ariditatem aquâ modicâ, ità cœpit ad præſentes ſermonem vertere:

tere : „Quanta sit inobedientiæ vel unit
 „culpa ac pœna, utinam prius ego didicissem
 „miser, quàm illud meomet damno experiri
 „cogerer ! Hæc sola fuit, ob quam Beatiſſi
 „ma Virgo adhuc paululùm in vita dimiſi
 „me, nec dignum cenſuit, qui ſecum illico
 „cœlos irem. Qualis autem hæc mea inobe
 „dientia fuerit, paucis accipite. Ante anno
 „aliquot ego & alii non pauci hujus Diœceſis
 „ſis Præſbyteri imprudenti calculo in erro
 „lapſi *jejunium*, ut vocant *quatuor temporum*
 „menſis Septembris in alios dies conſtitu
 „mus, quàm quibus illud juxta Eccleſiæ Ca
 „nones celebrari oportuerat. In ſequen
 „Synodo, cùm ejusmodi negligentia ab aliis
 „qui Sanctionum Eccleſiaſticarum obſerva
 „tiores fuerant, graviter accuſata eſſet, præ
 „ceptum eſt *in virtute ſanctæ obedientiæ*, ut
 „quicumque hujus delicti conſcientiâ ten
 „rentur, ibi palàm ſeſe erroris commiſſi re
 „agerent, & veniam illius polcerent. Par
 „runt extemplò Sacerdotes alii, ſatiùs forte
 „ſe arbitrati, aliquod ſuæ exiſtimationis
 „quàm debitæ obedientiæ detrimentum fa
 „cere. Ego miſer, quia inter Eccleſiæ Præ
 „ſtos eram, ideòq; videbar mihi non nihil em
 „nere ſupra cæteros ; tantillæ confuſionis

impr

„impatiens impetrare à me non potui, ut er-
 „rorem meum publicè confitendo ac depre-
 „cando proderem : atque idcirco nunc ab
 „ingressu perennis gloriæ, quæ mihi aliàs hâc
 „ipsâ horâ certò destinata fuerat, iterum ad
 „ærumnas mortalis vitæ aliquantulum reje-
 „ctus sum. *Itâne ?* reponebat ad hæc Prio-
 rissa, *nunquàmne igitur Pœnitentiæ Sacramenta-*
lis lavacro, peccati istius maculam expurgasti ?
 cumq; id non semel, sed sæpiùs à se factum
 esse affirmâset, illa velut stupore percita : *væ*
mihi, inquiebat, & mihi peccatrici Domine Pa-
ter ! quid ergo statuendum putem de Sacramento
Pœnitentiæ, si tibi toties eadem confitenti nondum
licuit culpæ vel unius pœnam apud Deum extin-
guere ? Ad quæ Beatus Presbyter : *In me so-*
lùm iste defectus fuit. Remissio pœnæ plurimùm
pensanda est ex intentione pœnitentis & doloris
seu contritionis magnitudine. Ego autem, quæ
mea fuit negligentia, nec gravitatem peccati mei
estimatione debita ponderare studui, nec illud eâ,
quâ oportuit animi dolentis contritione pro sacro
tribunali explicavi. Vixit exinde diebus ad-
huc tribus circiter, tantòq; amariùs peccati
præteriti culpam luxit, quantò manifestiùs
rigorem Divini iudicii expertus fuerat. Pau-
lò ante voce prophetica vaticinatus est mor-
 tife-

tiferam illam multūq; exitiosam luem, quā
 Monasterium illud quasi è vestigio consecra-
 est; atque itā vitam suam in pace finiens, spi-
 ritum operibus bonis, meritūq; plenum
 manus Creatoris reddidit, die ad quam refer-
 Martyrologium Canisianum, 19 mensis De-
 cembris, sepultūq; est in eodem Monasterio
 Virginum.

B. REINILDIS

Virgo & puella rusticana,

sepulta in pago Risenbeck Diocesis
 Monasteriensis.

*Refertur cum titulo Beatae in fastis Westphaliae
 Sanctae olim à Ioanne Veldio continnatis, sed non
 dum editis, ad diem 30 mensis Maji. Papebrun-
 chius in Actis Ss. ad eandem diem in ordine pro-
 termissorum ita de illa loquitur: B. Reinildis
 virgo in Risenbeck pago &c. Vitam tamē
 illius non adducit, sive quòd hac forsā ei ad m-
 num non fuerit; sive quòd ejus cultum ac venera-
 tionem publicam non haberet satis exploratam.
 Nata est in Wester-Cappel pago Comitatus
 cklenburgici in villa, quae dicitur Knüppen-
 horaq; circiter unius spatii distat ab Ecclesia*